

СТО ДЕВЕТДЕСЕТ И ВТОРО ЗАСЕДАНИЕ

София, четвъртък, 1 ноември 2018 г.

Открито в 9,02 ч.

<http://www.parliament.bg/bg/plenaryst/ns/52/ID/6493>

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА: Добър ден, колеги!

Има кворум – откривам заседанието. (Звъни.)

Уважаеми колеги, днес отбелязваме Деня на народните будители – един от най-светлите български празници, ден на духовността и народността.

Нека си спомним делото на нашите просветители, книжовници, революционери и будители, стремили се към възраждане на националния дух, образование и книжовност.

Честит празник на всички учители, ученици, учени, творци и просветители!

Честит празник на всички, колеги! (Ръкопляскания.)

Продължаваме с:

ВТОРО ГЛАСУВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНОТО ДЕПОЗИРАНЕ НА ПЕЧАТНИ И ДРУГИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ.

Законопроектът е приет на първо гласуване на 4 юли 2018 г.

С Доклада на Комисията по културата и медиите ще ни запознае госпожа Кръстева.

Заповядайте, госпожо Кръстева.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Благодаря Ви, господин Председател.

Правя процедура – на основание чл. 49, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, моля в залата да бъде допуснат заместник-министър Румен Димитров.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Благодаря.

Подлагам на гласуване направеното процедурно предложение за допуск в залата.

Гласували 106 народни представители: за 99, против 1, въздържали се 6.

Предложението е прието.

Моля, поканете заместник-министър Димитров в залата.

Продължете с представянето на Доклада.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: „Доклад относно Законопроект за изменение и допълнение на Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения, № 854-01-5, внесен от Делян Пеевски, Йордан Цонев, Хамид Хамид и Велислава Кръстева на 6 февруари 2018 г., приет на първо гласуване на 4 юли 2018 г.

„Закон за изменение и допълнение на Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Закона.

Комисията предлага да се създаде нов § 1:

„§ 1. В наименованието на Закона накрая се добавя „и за обявяване на разпространителите и

доставчиците на медийни услуги“.

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

„§ 2. В чл. 1 накрая се добавя „както и реда за обявяване на информация за разпространителите на периодични печатни произведения и доставчиците на медийни услуги“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Изказвания, колеги? Няма.

Ще подложа на гласуване три текста: наименованието на Закона, което се подкрепя от Комисията; предложението на Комисията за създаване на нов § 1 с текст, съгласно предложението на Комисията; и предложението на Комисията за създаване на нов § 2.

Гласували 101 народни представители: за 89, против 3, въздържали се 9.

Предложенията се приемат.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Комисията предлага да се създаде нов § 3:

„§ 3. В чл. 7а се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Обявяване на информация за доставчиците на медийни услуги“.

2. Алинеи 3, 4, 5 и 6 се изменят така:

„(3) Доставчик на медийна услуга ежегодно до 30 юни подава в Министерството на културата декларация по образец, утвърден от министъра на културата, която идентифицира действителния му собственик и съдържа информация дали действителният собственик заема публична длъжност, както и за всяко получено финансиране през предходната календарна година, неговия размер и основание, включително данни за лицето, извършило финансирането. Когато доставчикът на медийна услуга е публично дружество по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа или по националното си законодателство, за информация, идентифицираща действителния му собственик, се смята посочването на компетентната институция, под чийто надзор се намира дружеството. Когато лицето, което фактически контролира съдържанието на медийната услуга и/или редакционната политика е различно от действителния собственик на доставчика на медийна услуга, това обстоятелство се обявява в декларацията.

(4) В декларацията по ал. 3 се посочват всички договори и тяхната стойност, сключени от доставчика на медийна услуга през предходната календарна година с държавни или местни органи или дружества с държавно или общинско участие в капитала, включително в резултат на обществени поръчки, с политически партии, рекламните договори с лица, осъществяващи дейност, подлежаща на регулация, както и договорите, по които е получено финансиране със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или от други международни финансови институции и донори.

(5) Декларацията по ал. 3 се подава чрез попълване на електронен формуляр на интернет страницата на Министерството на културата при спазване на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Декларация, която не съдържа информацията по ал. 3 и 4, се смята за неподадена.

(6) В срока по ал. 3 декларацията се подава и в Агенцията по вписванията и подлежи на обявяване в съответния регистър по чл. 3, ал. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.“

3. Създават се ал. 7 и 8:

„(7) Доставчикът на медийна услуга, в 7-дневен срок от настъпването на промяна в действителния му собственик, е длъжен да декларира промяната и да посочи дали действителният собственик заема

публична длъжност.

(8) Доставчикът на медийна услуга публикува актуална информация за действителния му собственик и на интернет страницата си.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1, който става § 4:

„§ 4. Създава се чл.7б:

„Обявяване на информация за разпространителите на периодични печатни произведения

Чл. 7б. (1) Разпространителят на периодични печатни произведения ежегодно до 30 юни подава в Министерството на културата декларация по образец, утвърден от министъра на културата, която идентифицира действителния му собственик, както и броя обекти за продажба на дребно на периодични печатни произведения, които използва в търговската си дейност. Когато разпространителят е публично дружество по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа или по националното си законодателство, за информация, идентифицираща действителния му собственик, се смята посочването на компетентната институция, под чийто надзор се намира дружеството.

(2) Разпространителят, в 7-дневен срок от настъпването на промяна в действителния му собственик, е длъжен да декларира промяната.

(3) Декларацията по ал. 1 се подава чрез попълване на електронен формуляр на интернет страницата на Министерството на културата при спазване на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Декларация, която не съдържа информацията по ал. 1, се смята за неподадена.

(4) Когато лице използва в търговската си дейност повече от една трета от всички декларирани обекти за продажба на дребно на периодични печатни произведения в страната, Министерството на културата уведомява Комисията за защита на конкуренцията.

(5) Разпространителят на периодични печатни произведения публикува актуална информация за действителния му собственик и на интернет страницата си.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Има ли изказвания, колеги?

Господин Кутев.

АНТОН КУТЕВ (БСП за България): Уважаеми господин Председател, уважаеми колеги! По принцип обявената цел на тези текстове е да изсветлят собствеността и финансирането на медиите и принципно погледнато смятам, че в някаква степен тази цел се постига през текстовете, тоест те сами по себе си водят в тази посока.

Аз обаче имам проблеми с това – дали тази цел е постигната, както се прокламира всъщност през тези текстове? Става по-светло наистина във финансирането, но реалното изсветляване не се получава, защото това касае само една част и реално регулира една част от медийните услуги. Какво имам предвид?

Първо, според мен в текстовете не са достатъчно ясни понятията, които тези текстове дефинират. Като например: според мен обяснението на „доставчик на медийни услуги“ не е ясно. В „Преходни и заключителни разпоредби“ е обяснено, че „действителен собственик“, извинявам се, а не доставчик – той е ясен, а действителният собственик не е.

В чл. 10 е обяснено, че „действителният собственик“ е понятие по смисъла на § 2 в „Допълнителните разпоредби“ на Закона за мерките срещу изпиране на пари. Между другото, такъв параграф в момента в Закона няма. Законът за последен път е променен през месец март 2018 г. и в сегашния вариант на

Закона този параграф въобще го няма, а ние го записваме в следващия закон. Дотук започваме с това, че не е ясно, но, ако да речем, че това е някаква дребна фактологична грешка, която може би трябва да се поправи в бъдеще, има един по-сериозен проблем за мен и той е, че примерно тук виждам понятие като „фактически контрол на съдържанието“. На мен не ми е ясно как се определя лицето, което има „фактически контрол на съдържанието“ по някакъв юридически начин, а то е залегнало и е ключово тук. Когато говорим за контрола на финансирането, тук говорим за това, когато се различава едното от другото. Тоест, когато се различава институцията, под чийто надзор се намира дружеството, съответно от този, който фактически контролира съдържанието, едното е „надзор“, другото е „контрол“ и според мен и двете не са ясни юридически. Когато това тръгне да се прилага, то всъщност няма да сработи, защото нямам представа как се формулира това лице, което фактически контролира съдържанието. Да не говорим, че самата опция, която е повторена, следва това и в чл. 76 – идеята, че за действителния собственик се смята посочената компетентна институция, под чийто надзор се намира дружеството, това пак не води до действителния собственик на практика, за който вече казахме, че той по нашето законодателство към момента не е изяснен.

Какво казвам? Казвам, че текстовете са във вярна посока. Те по принцип искат да направят изсветляване. Аз не съм убеден, че в рамките на досегашното ни законодателство, което имаме, е възможно да се направи значително по-голямо изсветляване от това. Тоест не знам какви са текстовете, които трябва да се направят така, че действително да излязат действителните собственици. Казвам, че тези текстове в този си вид според мен няма да сработят.

Още нещо, което е важно. Целият този текст – следващата вече ал. 4, която касае изсветляването на финансирането, всъщност и договорите, сключени от доставчика за медийни услуги – е предвидено според мен малките доставчици на медийни услуги тук ще бъдат изсветлени, но тези доставчици, които всъщност са собственост или под директния контрол на големи корпорации. За съжаление, доста български доставчици на медийни услуги са точно такива. Тогава се оказва, че е свързан с държавата и може да получава от държавата пари този другият и да ги прехвърля през рекламни договори. Грубо казано – извинявам се, че ще споменавам имена, но знам, че Сашо Дончев и „Овергаз“ имат вестник. Не говорим за Делян Пеевски, че сигурно има медии и там положението е същото. Затова давам за пример не Делян Пеевски, а давам Сашо Дончев. Ако Сашо Дончев получава пари от държавата и през реклама финансира собствения си вестник, през някои от фирмите, които са свързани с него – тук ще излезе ли това нещо? Ще излезе информацията, че фирмата еди-коя си е имала рекламен договор и толкова, а това, че произходът на парите пак може да е държавен, то пак не излиза. Логиката за пряката зависимост на властта към медиите, тоест как медиите зависят от властта, с тези текстове продължава да бъде неясна. Съжалявам, че трябва да го формулирам така, но за мен това е един опит да се работи върху изсветляването на медиите, който има по-скоро друг характер и има според мен по-скоро друга цел. Целта е да се изсветлят един вид собствениците или един определен собственик на медии, който очевидно иска да докаже, че той не е монополист – честно казано, всеки нормален прочит на тази работа казва, че той не е монополист и това е ясно. Не виждам защо този медиен трик трябва да минава през законодателството!

В моята практика, може би не е достатъчно голяма, но за първи път пиар акция се прави през законодателството.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря Ви, господин Кутев.

Има ли реплики? Не виждам реплики.

Други изказвания по обсъжданите текстове?

Заповядайте.

Господин Попов пръв даде знак, след това ще дам думата и на другия колега.

Заповядайте, господин Попов.

ФИЛИП ПОПОВ (БСП за България): Благодаря, уважаеми господин Председател.

Тук, в предложението текст, а и по-надолу, се касае за термина „действителен собственик“. Никъде в самия Закон не е уточнено що е то „действителен собственик“. Да, направен е опит в Допълнителните разпоредби, в т. 10 е записано следното: „действителен собственик“ е понятие по смисъл на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари“. Параграф 2 обаче в този закон не съществува, там има § 1 и 1а и изобщо не се говори, не е дадена дефиниция на „действителен собственик“. Тук този закон, в тази му част, стартира с един фалстарт, с една празнота. Няма обяснение на термина „действителен собственик“. Тази препратка, която е направена тук, очевидно, че не е добра, защото в Закона за мерките срещу изпирането на пари § 2 не съществува и не е отразено що е то „действителен собственик“. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Попов.

Други реплики има ли? Няма.

Дуплика на господин Кутев? Няма.

Заповядайте за изказване.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Благодаря, господин Председател.

Относно затрудненията на колегите от БСП да се справят с някои от текстове на Закона.

Господин Кутев, мисля, че за всеки е лесен прочитът на дефиницията „фактически контролира съдържанието на медийната услуга и/или редакционната политика“. Това ми се струваше най ясно, особено за хората, които са работили и имат професионален опит в медийна среда. Най-често това са главните редактори, отговорни редактори и така нататък, тоест които са ясно обозначени в повечето от изданията, така също и в различните видове електронни медии. Така че в тази връзка за мен остана неясен пиарът, който Вие се опитвате да си правите, но това е Ваш коментар. Мисля, че на този коментар отговорихме.

Що се отнася до забележката за техническа неточност също твърдя, че е съгласувано със съответните експерти в Комисията. Няма такъв пропуск, така че моля да проверим отново дали става дума за това. В § 2 в цитирания Закон фигурира точно определението на „действителен собственик“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Господин Попов, много Ви моля, ще имате възможност за реплика.

Това ли беше изказването, госпожо Кръстева? Благодаря Ви.

Господин Кутев за реплика – заповядайте, имате думата. Реплика на изказването на госпожа Кръстева, заповядайте.

АНТОН КУТЕВ (БСП за България): Госпожо Кръстева, възможно е и да бъркам, но според мен текстът, който Вие цитирате, е отпреди месец март, защото Вие сте подготвили Законопроекта преди месец март, преди да влязат промените в този закон, ако се не лъжа. Затова вижте последната редакция от месец март, мисля, че 18 март, ще видя кой март точно от 2018 г., когато вече отпадна § 2, според мен. Вижте го, защото това е техническа работа, която може да бъде поправена, според мен го има този проблем.

Но самият факт, че Вие ми говорите, че това са най-често главните редактори, всъщност Вие сте го вкарали, говорим в момента за ал. 3. Вие сте го вкарали този текст в този закон, не защото се подразбира кои са и Вие по начина, по който сте го записали, го правите целия Закон, защото не се подразбира кои са хората, които контролират съдържанието или ако се подразбира кои са, те обикновено не са главните редактори. Тук проблемът е, че в обществото има ясно насложено усещане, мнение, убеждение, че не главните редактори контролират съдържанието. Според мен целта на Вашия Закон е именно това – по някакъв начин да изсветлите този, който контролира съдържанието. Така че въпросът за това кой фактически контролира съдържанието, изобщо не е ясен. Той всъщност е въпросът, който стои на масата в момента на написването на Закона.

Ако това бяха преди всичко главните редактори или най-вече, както Вие казахте, „най-често главните редактори“, какво става, когато не е толкова често? Какво става в случаите извън „най-често“? Защото те са проблемът на Законопроекта, Вие заради това го правите. И в случаите, когато не е „най-често“, някой друг контролиращ от главните редактори се съобразява с някой, който очевидно осигурява финансиране по някакъв начин. И целта на Вашия Законопроект е да намерите как става тази връзка. Аз твърдя, че с тази терминология, която сте вложили, не сте успели да го направите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря Ви, господин Кутев.

Господин Попов имаше желание за реплика.

Ще има ли дуплика, госпожо Кръстева? Не.

Следващо изказване, господин Недялков отдавна дава знак. Много Ви моля да имате търпение, господин Цонев.

Господин Недялков, имате думата за изказване.

МИЛКО НЕДЯЛКОВ (БСП за България): Уважаеми господин Председател, уважаеми колеги! Моето изказване ще бъде много кратко и то е свързано преди всичко с няколко забележки върху тези два параграфа, които току-що ни предложихте.

Бих искал да заявя, че първо ние променяме много добре названието на тези два текста. Променихме заглавието на Закона, но не променяме в никакъв смисъл заглавието на главата, в която слагаме тези два параграфа. Заглавието на главата, която слагаме, остава едно и също – „Депозирание на печатните и други произведения“. Тук нищо не говорим за обявяването на собствениците, както на различните доставчици на медийни услуги, така и на техните разпространители.

Втората ми сериозна забележка, имам и други, но сериозните, това е защо точно Комисията предлага на разпространителите на печатни издания да бъдат само една трета от всички регистрирани разпространителни звена на територията на страната. Това е твърде много, за да бъде сезирана Комисията за защита на конкуренцията. Моето предложение е това да бъде една шеста. Благодаря Ви за вниманието.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Има ли реплики към изказването на господин Недялков? Не виждам.

Господин Недялков, да разбирам ли, че правите предложение за допълнение? Една шеста вместо една трета?

Заповядайте, господин Кирилов, за реплика на изказването на народния представител господин Недялков.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ (ГЕРБ): Уважаеми господин Председател, уважаеми народни представители! Аз няма да правя подробна реплика на колегата. Искам да кажа, че вероятната цел на вносителите в този случай

е била да направят привръзка към антимонополното ни законодателство, където имаме, бих казал, общ критерий за преобладаващо участие на пазара и то е една трета. Това вероятно, струва ми се, се е имало предвид в този случай. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Кирилов.

Други изказвания?

Господин Недялков за дуплика ли искахте? Не Ви забелязах.

Заповядайте за дуплика, разбира се.

МИЛКО НЕДЯЛКОВ (БСП за България): Уважаеми господин Председател, уважаеми колеги, уважаеми господин Кирилов! Разбирам Вашата реплика, тя е предизвикана от общото правило, но тук имаме съвсем друга среда, в която действат различните разпространители на печатни издания. Това са много накъсани обекти на територията на цялата страна, затова, мисля, че тук нормата трябва да бъде завишена. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Господин Недялков, само да използвам присъствието Ви на трибуната, конкретно да заявите предложението Ви за редакционна промяна.

МИЛКО НЕДЯЛКОВ: Това е в параграфа, който Комисията предлага – § 1, който става 4, в частта му „Обявяване информация за разпространителите“...

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Коя от точките казвате?

МИЛКО НЕДЯЛКОВ: Параграф 4 става 7б – „създаването на 7б...“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Кой текст искате точно да променим и къде да въведем?

МИЛКО НЕДЯЛКОВ: Където заменяме една трета с една шеста.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Седем „б“, ал. 4.

МИЛКО НЕДЯЛКОВ: Когато лице използва в повече от една трета – повече от една шеста.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Вместо думите „една трета“ – „една шеста“. Благодаря Ви.

Господин Цонев, заповядайте за изказване.

ЙОРДАН ЦОНЕВ (ДПС): Благодаря Ви, господин Председател.

Още в самото начало на първите два параграфа изказванията бяха в една и съща посока. Аз искам да се спра на някои може би неточности според колегите, но тук очевидно има някакво разминаване.

Първо да кажа, че финалните доклади се правят, особено когато става въпрос за препратки към други закони, за цитиране на текстове от други закони, от правния отдел, от съответните юристи в Народното събрание. Така че въпреки огромното желание на господин Кутев непрекъснато да прокламира като цел на Закона пиар акция, не така го оцениха по време на дискусиата абсолютно всички представители на медиите, които присъстваха, включително и тези, които критикуваха първия му вариант преди варианта, в който направихме промени за второ четене. Там всички с консенсус казаха, че сега Законопроектът в общи линии изпълнява своите функции и са съгласни с него.

Мисля, че господин Кутев, не знам дали е присъствал, би трябвало, желанието, което има от първо четене, трябва да не го пренася във второ, защото най-малкото не е сериозно.

По отношение на това има ли го § 2, към който препращаме за „действителен собственик“, пак казвам, че това категорично не е работа нито на вносителите, нито на който и да било депутат, защото по принцип законодателната техника не предполага да бъде тяхна работа.

Аз имам разпечатан текста на Закона за мерките срещу изпиране на пари и там има § 2 от 28 март, мисля че е това последното изменение. Параграф 2 в „Допълнителната разпоредба“ казва: „Алинея 1.

„Действителен собственик“ е физическо лице или физически лица, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание и/или физическо лице или физически лица, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност и които отговарят най-малко на някои от следните условия...“ И оттук нататък, да не Ви чета, са дадени всички условия.

Когато търсихме легална дефиниция за „действителен собственик“, ние преценихме, по предложение, разбира се, на юристите, че тази е най-широкообхватна, и затова не я цитирах. Тук да вменявате вина на вносителите, че какво постигали и какво не постигали... Мисля, че това е най-всеобхватната дефиниция и постигаме всичко с нея! Всичко, което е възможно да се постигне в българското законодателство, което го има! Защото, все пак, легалните дефиниции трябва да бъдат относително еднакви в законодателството. Това, първо.

Второ, по отношение кой определя редакционната политика? Още в хода на обсъждането беше ясно, че тази материя е изключително сложна и не могат да се обхванат всички хипотези, но категорично е много смел и решителен опит в законодателството това за първи път да бъде направено. Ако някой е искал опитът да е по-успешен, да е още по-решителен и да е още по-всеобхватен, да го е направил. От това не следва, че вносителите не са искали да направят всичко и че не са го направили по начин, по който към този момент смятат, че е най-добре.

Мисля, че текстовете са коректни, добре направени и не само по мое мнение, а и по мнението на всички, които участваха в дискусиите, са изключително рационални и полезни. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Цонев.

Реплика?

Господин Кутев, имате думата за реплика – заповядайте.

АНТОН КУТЕВ (БСП за България): Господин Председател, уважаеми колеги! Уважаеми господин Цонев, ако не бяхте отделили в началото специално място на моето име, сигурно нямаше да правя реплика.

Все пак няма как след такова внимание, нямаше да е уважение към Вас, господин Цонев.

Вижте, аз нямам никакви други цели, говорейки по този закон, освен да пренеса и в залата едно свое дълбоко убеждение. Започнах изказването си с това, че по принцип Законът води във вярната посока и че той най-вероятно ще доведе до частично изсветляване. В същото време имам своите съмнения дали по този начин написани текстовете ще доведат до реалното изсветляване.

При изказването си в началото Ви казах, че не съм убеден, че при сегашното законодателство, или поне при общото му състояние в момента, ние можем да доведем до по-голямо изсветляване. Изобщо идеята да се знае за всеки кой е собственик и как въздейства върху една медия, за съжаление, частта е доста аналитична. Това познание е аналитично, то не е юридическо и не може да влезе в законодателството до края.

Така че, ако правя някакви забележки за съдържанието, то е с идеята да го направя по-добро, бидейки не част от Комисията по култура. Тоест, не считам, че и тези текстове са мое задължение. Това, което правя в момента, е, че им давам онази гледна точка, която според мен си струва, и нищо повече.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря Ви, господин Кутев.

Други реплики? Няма.

Господин Цонев, заповядайте за дуплика.

ЙОРДАН ЦОНЕВ (ДПС): Благодаря, господин Председател.

Уважаеми колеги! Уважаеми господин Кутев, аз не видях да сте направили предложение към Закона. Като не сте член на Комисията на културата – и аз не съм, но смятам за свой дълг, така прецених, че трябва да участвам в направата на този закон и в допълнителните текстове към второ четене, и въобще в цялата тази материя.

Наскоро имахме среща с представителите на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и когато разглеждахме предния техен доклад, тъй като се готви вторият по Механизма за сътрудничеството, направи ми впечатление едно изречение: „Анализът на медийната среда е базиран само на информация, получена от неправителствената организация „Репортери без граници“, а там България е критикувана жестоко. Една друга класация ни поставя на някакви места след слабо развитите държави. Тази класация се прави пак от неправителствена организация от кръга Сорос.

Ние като народни представители ще гледаме как тези неправителствени организации изготвят доклади, цели абзаци от доклади, които са абсолютно неверни, или поне много спорно верни. Вие сега от тази трибуна казвате: не е мое задължение! Окей! Смятам пък, че е мое. Ако това е опит да вървим в тази посока, силно се надявам, че ще бъде отразен в следващия доклад, защото той е положителен, отговаря на неверни твърдения в доклада – той отговаря.

Той не е опит за пиар акция на едно лице, а той е пиар акция на България и на медийната среда в България! Защото не може да се правят класации, които категорично не отговарят на свободата на словото в България, мястото, което е дадено за България, твърдя, че не отговаря. Много други журналисти, главни редактори и издатели го потвърдиха в свои публикации в медиите, в свои анализи по този повод.

Уважаеми колеги, благодаря за подкрепата за Закона. Бъдете абсолютно уверени, че правим една крачка България да не бъде клепана по този начин, медийната среда да изсветлее, да отговорим на онези изисквания, които все пак са справедливи като оценки – като част от оценките, които ни се дават, и да подобрим тези оценки. Законът е за това, а не за да прави пиар на този или на онзи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Цонев.

Има ли желаещи народни представители за изказвания?

Господин Кирилов, имате думата за изказване – заповядайте.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ (ГЕРБ): Благодаря, господин Председател.

Уважаеми народни представители! Аз не мислех да се изказвам по тези два параграфа, но тъй като дебатът стана интересен по отношение на понятията и на тяхното съдържание, ще си позволя да споделя моето правно разбиране по тези понятия и използването им в Законопроекта.

„Фактическият контрол“ по отношение на съдържанието беше първото понятие, подложено на дебат. Приемам, че това понятие в голяма степен има много сериозен новационен момент и елемент, когато се използва конкретно в Закона и в тази материя, но това понятие не е ново. В никакъв случай то не е ново за българското законодателство и въобще за континенталното ни законодателство.

Повече от 25 века от римското право юристите сме обучени и знаем да прилагаме и да съобразяваме така наречената фактическа власт. Фактическото положение, безспорно, има правно значение. То има правно значение тогава, когато правната норма е определила, че ще зачете и ще съобрази фактическото положение.

Най-класическият правен пример, да го нарека, за институционалната аналогия, това е институтът на владението. Владението, пак съобразно римските юристи, е фактическата власт върху една вещ –

фактическата власт.

Преди 25 века римските юристи сигурно са дебатирали, колебали, но очевидно са се съобразили, че фактическото положение е нещо, което е обективно, то може да бъде установено. Тук въпросът е: как може да бъде установено? На такъв въпрос юристите обикновено отговаряме пак класически: с всички възможни доказателства. Тоест във всеки един момент, в който има доказателство за наличието на такава фактическа власт или фактически контрол, невярната декларация ще се докаже, че е невярна, ако лицето е било длъжно. Ако аз контролирам изданието Хикс и не съм се вписал в декларацията, не съм отразен там, но примерно колегата Зарков казва: аз съм свидетел, когато колегата Кирилов вдигна телефона и каза съдържанието на това издание да бъде такова, това вече оборва декларацията, имаме доказателство за нейната невярност.

Тук по-скоро страхът и опасението трябва да е в другата посока. Залагайки в такъв широк критерий, в широк обхват, ние наистина отваряме вратата на общото доказване и всеки може да доказва с всички доказателствени средства и доказателствени способности. Затова в този смисъл подкрепям вносителите и смятам, че те са били изключително амбициозни, залагайки този критерий и подход на описание на това понятие.

По отношение на другия въпрос – за действителния собственик, бих искал да кажа, че по моята справка към този момент в правно-информационната система по отношение на Закона за мерките срещу изпирането на пари има § 2 от Допълнителните разпоредби. Параграф 2 е с това съдържание, което господин Цонев Ви представи. Така че не мога да отправя укор към дирекцията „Законодателство и референти“. Те са редактирали текста на вносителите, защото имаха дефиниция, но референтите са казали: направете го като препратка към легалната дефиниция. Приключих, господин Председател, извинявайте.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Кирилов.

Господин Кутев, имате думата за реплика – заповядайте.

АНТОН КУТЕВ (БСП за България): Уважаеми господин Председател, колеги! Уважаеми господин Кирилов, първо, приемам, че очевидно по § 2 сме направили грешка – по документите, които четохме, тоест там, откъдето го извадихме, го нямаше. Възможно е да сме направили грешка. Явно е така!

По повод съдържанието на фактическото контролиране, ако правилно съм разбрал Вашата логика, Вие казвате: със Законопроекта всъщност вносителите и Народното събрание ще дадат право да се търси по общия ред, в случай че някой има подозрение, че това не е така. Да, давам си сметка, че това е добре и е възможно.

Имах съмнение дали това ще доведе до резултата, защото примерът, който дадохте, е реален. Той се случва на хора в залата и те бяха достатъчно публични. Когато някой си вдигне телефона, обади се и каже: тук тази статия трябва да падне или да не влезе, през скандал или не, за добро или за лошо – това се случва постоянно. За лошо, разбира се, не за добро.

Моето убеждение обаче е, че тези текстове не решават проблема. За съжаление, спорът тук надали ще доведе до крайния резултат и до извода решават ли го или не. Ние ще разберем дали този проблем се решава през тези текстове едва след година-две, когато видим резултата. Честно казано, ще се извиня публично, господин Цонев, ако във следващата класация на „Репортери без граници“, и на който и да било друг, ние сме се качили две места нагоре.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря, господин Кутев.

Има ли други реплики? Не виждам.

Дуплика – заповядайте, господин Кирилов.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ (ГЕРБ): Уважаеми господин Председател, уважаеми народни представители!

Уважаеми господин Кутев, не можем да знаем на 100% резултата – можем да го предполагаме. Тоест ние имаме нормалната законодателна логика, че това, което приемем като правна норма, ще се спазва и ще се съобразява. Няма как да напишем отдолу под нормата: „Тази норма трябва да се спазва.“

Вашето притеснение е същото като моето – дали се спазва Наказателният кодекс или която и да е друга забранителна или императивна норма в нашето право.

Тук можем всички да се позовем на професор Станилов и да кажем: понякога законът не е достатъчен сам по себе си, за да постигне крайния ефект, защото той трябва да се приложи, а прилагането му означава дисциплина и правно съзнание. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря Ви, господин Кирилов.

Господин Цонев иска думата за процедура.

Заповядайте. Слушам Ви внимателно.

ЙОРДАН ЦОНЕВ (ДПС): Тъй като ми беше споменато името във връзка с това, което казах, от господин Кутев, вземам тази процедура, за да му отговоря.

Не знам колко са общоприети тези NGO-та, но аз ще Ви дам само един пример: никъде в Доклада – забележете, Докладът е за състоянието на медийната среда, този абзац – в България, за България става въпрос, и обхваща периода 2016-а; никъде в този доклад „Репортери без граници“ не са докладвали за фрапиращия случай на намеса в определяне на редакционната политика, в определяне свободата на журналистите да изразяват мнението си по онези имейли, които изтекоха, ако си спомняте, от собственика и главния редактор на една медийна група. Хайде да не цитирам сега от трибуната. Те никъде не бяха описани!

Аз нямам нищо против „Репортери без граници“ и което и да е NGO, неговия международен имидж и неговата международна функция, а тези, които изпълняват тук тази задача, защото те са от един и същи политико-медийно-бизнес кръг в България! И те клепат България! И те клепат България, защото като законодатели не сме сложили ясни правила, яснота – да се вижда кой кой е в българската медийна среда! И това правим ние в момента! Абсолютно незаслужено е този опит да сложим ред и да не даваме възможност на този и онзи да ни клепа пред нашите европейски партньори да бъде наречен пиар акция на един човек! Това е абсолютно незаслужено!

Категорично възразявам срещу това, господин Кутев! И на първо четене го казахте, и сега го казахте.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Благодаря Ви, господин Цонев. Не чухме предложение за процедура обаче.

ЙОРДАН ЦОНЕВ (встрани от микрофоните): Лично обяснение беше.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЯВОР НОТЕВ: Има ли други изказвания? Няма.

Преминаваме към гласуване на двата докладвани и обсъдени параграфа по Доклада на Комисията. По втория е постъпило предложение за редакционна поправка, затова ще ги подложим на отделно гласуване.

Гласуваме предложението по Доклада на Комисията за създаване на нов § 3 в редакция, предложена в Доклада.

Гласували 106 народни представители: за 91, против 3, въздържали се 12.

Предложението е прието.

Преминаваме към гласуване на предложението на Комисията за редакция на § 1, който става § 4. Подлагам на гласуване предложението на народния представител господин Недялков: в ал. 4 на предложения в Доклада текст думите „една трета“ да бъдат заменени с „една шеста“. Отнася се до броя на всички деклариран обекти – ал. 4.

Гласували 108 народни представители: за 17, против 30, въздържали се 61.

Предложението не е прието.

Гласуваме предложението за редакция на § 1, който става § 4 по Доклада на Комисията.

Гласували 106 народни представители: за 91, против 2, въздържали се 13.

Предложението е прието.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: По § 2 има предложение от народните представители Делян Пеевски, Йордан Цонев, Велислава Кръстева и Хамид Хамид.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя, който е отразен на систематичното му място в нов § 3 и § 5 – чл. 7а и 7в.

Комисията предлага следната редакция на § 2, който става § 5:

„§ 5. Създава се чл. 7в:

„Публичен регистър

Чл. 7в. (1) Министерството на културата създава и поддържа публичен регистър, който съдържа информацията по чл. 7а, ал. 3, 4 и 7 и по чл. 7б, ал. 1 и 2.

(2) Информацията по чл. 7а, ал. 3, 4 и 7 и по чл. 7б, ал. 1 и 2 се публикува в регистъра по ал. 1 при спазване на Закона за защита на личните данни. Публикуването се извършва в 10-дневен срок от подаването на декларацията от длъжностни лица в Министерството на културата по ред, определен с наредба на министъра на културата.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Благодаря Ви, госпожо Кръстева.

Изказвания? Няма.

Подлагам на гласуване редакцията, която Комисията предлага за текста на § 2, който става § 5.

Гласували 104 народни представители: за 93, против 2, въздържали се 9.

Предложението се приема.

Отрицателен вот – имате думата.

МИЛКО НЕДЯЛКОВ (БСП за България): Уважаеми господин Председател, уважаеми колеги! Съвсем кратък отрицателен вот.

За какво ни беше разпространителите на печатни издания да декларират дали притежават една трета от обектите, след като това няма да бъде отразено в регистъра? Няма да бъде отразено в публичния регистър – току-що ние приехме текст, в който се казва: информацията по чл. 7а и чл. 7б, само ал. 1 и 2.

Алинея 4 се изключва. Благодаря Ви.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Не се изключва ал. 4.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Благодаря Ви, господин Недялков.

Моля, продължете, госпожо Кръстева.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Предложение от народните представители Делян Пеевски, Йордан Цонев, Велислава Кръстева и Хамид Хамид.

Комисията подкрепя по принцип предложението, което е отразено в § 6.

Комисията предлага да се създаде § 6:

„§ 6. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 6 думите „2, 3, 4 или 6“ се заменят с „или 2“.

2. Създава се нова ал. 7:

„(7) На лице, което не изпълни задължение по чл. 7а, ал. 3 - 8 или по чл. 7б, се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 10 000 до 15 000 лв. При повторно нарушение глобата или имуществената санкция е в размер от 20 000 до 30 000 лв.“

3. Досегашните ал. 7 и 8 стават съответно ал. 8 и 9.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Благодаря Ви, госпожо Кръстева.

Изказвания? Няма.

Подлагам на гласуване предложението на Комисията за създаване на нов § 6 с текст съгласно предложението на Комисията.

Гласували 102 народни представители: за 89, против 4, въздържали се 9.

Предложението се приема.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Предложение от народните представители Делян Пеевски, Йордан Цонев, Велислава Кръстева и Хамид Хамид.

Комисията подкрепя по принцип предложението, което е отразено в § 7.

Комисията предлага да се създаде § 7:

„§ 7. В чл. 18 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Когато нарушението е по чл. 7а, ал. 3 - 8 или по чл. 7б, актовете за установяване на нарушенията се съставят от длъжностни лица в Министерството на културата. Когато нарушителят не може да бъде установен, министърът на културата изисква съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи и публикува информация за това на интернет страницата на министерството.“

2. В ал. 2 се създава изречение второ: „Наказателните постановления по чл. 7а, ал. 3 - 8 и по чл. 7б се издават от министъра на културата или оправомощено от него длъжностно лице.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Благодаря Ви.

Изказвания? Няма.

Подлагам на гласуване предложението на Комисията за създаване на нов § 7 със съдържание съгласно Доклада на Комисията.

Гласували 102 народни представители: за 92, против 3, въздържали се 7.

Предложението е прието.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя, но предлага § 3 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен в систематичното му място в § 8.

По § 4 е направено предложение от народните представители Делян Пеевски, Йордан Цонев, Велислава Кръстева и Хамид Хамид.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4, който става § 8, както следва:

„§ 8. В § 1 от Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 10 се изменя така:

„10. „Действителен собственик“ е понятие по смисъла на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

2. Създават се т. 12, 13, 14 и 15:

„12. „Финансиране“ е всяко безвъзмездно получаване на парични средства или имущество и/или всяко друго получаване на парични средства, независимо от използваната правна форма, извън приходите от обичайната дейност на доставчика на медийни услуги, както и всички получени заеми и банкови кредити.

13. „Медийна услуга“ е понятие по смисъла на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс.

14. „Доставчик на медийна услуга“ е доставчикът по смисъла на § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс, включително издателят на периодични печатни произведения.

15. „Публична длъжност“ е длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и друга длъжност, която се заема с акт на президента на Република България, Народното събрание, Министерския съвет или министър-председателя.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Има ли изказвания, колеги? Няма.

Ще подложа на гласуване два текста: първо, предложението на Комисията за отхвърляне на текста на вносителя за § 3, който е отразен на систематичното му място в § 8; второ, предложението на Комисията за редакция на текста на § 4 по вносител, който става § 8.

Гласували 109 народни представители: за 99, против 2, въздържали се 8.

Предложенията се приемат.

ДОКЛАДЧИК ВЕЛИСЛАВА КРЪСТЕВА: Комисията предлага да се създадат Заключителни разпоредби с параграфи 9, 10, 11 и 12, както следва:

„Заключителни разпоредби

§ 9. (1) В едногодишен срок от влизането в сила на този закон Министерството на културата създава публичния регистър по чл. 7в, ал. 1.

(2) До създаването на регистъра по ал. 1 декларациите по чл. 7а и чл. 7б се подават по електронен път в съответствие със Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(3) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на културата утвърждава образците на декларациите по чл. 7а и чл. 7б.

(4) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на културата издава наредбата по чл. 7в, ал. 2.

§ 10. В Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. ...) в чл. 31, ал. 1 се създава т. 5б:

„5б. петдесет на сто от глобите и имуществените санкции по чл. 7а, ал. 3 – 8 и чл. 7б от Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги.“

§ 11. В Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици (обн., ДВ, бр. ...), се правят следните допълнения:

1. В чл. 4, т. 4 накрая се добавя „и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги“.

2. В чл. 6, ал. 1 след думите „Закона за Търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 12. В Закона за обществените библиотеки (обн., ДВ, бр. ...) се правят следните допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1, т. 3 след думите „депозирание на печатни и други произведения“ се добавя „и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги“.

2. В чл. 15, ал. 1, т. 1 накрая се добавя „и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЕМИЛ ХРИСТОВ: Изказвания? Няма.

Колеги, ще подложа на гласуване предложението на Комисията за създаване на подразделение „Заклучителни разпоредби“ с параграфи 9, 10, 11 и 12 със съответното съдържание съгласно Доклада на Комисията.

Има ли народни представители, които не успяха да гласуват? (Шум и реплики.)

Ще прегласуваме.

Гласували 102 народни представители: за 91, против 2, въздържали се 9.

Предложенията се приемат.

Благодаря за работата Ви, госпожо Кръстева.